

Β.Βεσκούκης

Ως συνήθως...

Και ενώ οι βομβαρδισμοί της εκδίκησης των πολιτισμένων καλά κρατούν, ο ελληνικός κόσμος της πληροφορικής προσπαθεί να επιστρέψει στους "κανονικούς" ρυθμούς λειτουργίας του, ενασχολούμενος με τις συγχωνεύσεις, τις στρατηγικές συμμαχίες, τις νέες αγορές, εν γένει με την κρίση του και, ασφαλώς, με το 3ο ΚΠΣ. Η ελληνική οικονομική πραγματικότητα προσπαθεί να προσπεράσει την κρίση, χαρακτηρίζοντάς την ως μια μόνιμη "νέα κατάσταση" την οποία, λίγο ως πολύ, θα έπρεπε να είχαν προβλέψει όσοι δεν εφησυχάζουν στη στασιμότητα του παρελθόντος και τέτοιοι οφείλουν να είναι οι άνθρωποι της πληροφορικής και των συναφών επαγγελματιών.

Σε πολλές περιπτώσεις, η νέα αυτή "μόνιμη κατάσταση" εμφανίζεται ως αιτία για τις όποιες αναδουλειές και σε κάποιες από αυτές όντως είναι. Η κρίση, για παράδειγμα, των αεροπορικών εταιριών, δεν μπορεί να αφήσει ανεπηρέαστη την αγορά της πληροφορικής - αυτό είναι σαφές. Σε κάποιες όμως περιπτώσεις, τα γεγονότα χρησιμοποιούνται απλά ως δικαιολογία τόσο προς τα έξω, όσο και προς τα μέσα. Αυτά είναι γνωστά και δεν αποτελούν θέμα επίκαιρου σχολιασμού.

Εξαγορές, συγχωνεύσεις, στρατηγικές συμφωνίες και παντός τύπου και έκτασης διαβουλεύσεις και ανακατατάξεις, σε μια αγορά που νιώθει ότι είναι έτοιμη να εκραγεί, δεν βλέπει, όμως, πουθενά τη φλόγα που περιμένει. Εσωτερικές τριβές που δημιουργούν κούραση και που αλλοιώνουν την εικόνα και τη διάκριση του σημαντικού από το επουσιώδες, δεν αποτελούν σπάνιο φαινόμενο. Είναι χαρακτηριστικό ότι πολλά "μικρά νέα" της εποχής είναι του τύπου "ο τάδε συμφώνησε με τον δείνα να πουλάνε μαζί προϊόντα τα οποία και οι δύο αντιπροσωπεύουν προσφέροντας ολοκληρωμένη λύση κλπ, κλπ". Δίπλα σε αυτά χάνονται μικρές ειδήσεις οι οποίες είναι όντως σημαντικές και αποτελούν στοιχεία της αναμενόμενης ανάκαμψης.

Από τα παραπάνω, κρατάμε την κούραση του ανθρώπινου δυναμικού, το οποίο στην πληροφορική και τα συναφή επαγγέλματα δε φημίζεται για τη συλλογικότητα και τη συναδελφικότητά του. Συνήθως δι' ασήμαντη και ενίοτε δια σημαντικήν αφορμή "βγαίνουν μαχαίρια" χωρίς να υπάρχει η συνείδηση ότι όλοι στο ίδιο καζάνι βράζουμε και δεν ξέρουμε σε τι θέση θα μας φέρουν αύριο οι εξελίξεις τις οποίες ουδόλως ελέγχουμε. Και σε περιόδους κρίσεων δεν μπορούν παρά να εκδηλώνονται τέτοια φαινόμενα, άλλα ως θόρυβος πανικού ανασφάλειας, και άλλα ως "αναπόφευκτες" συγκρούσεις, όπως εξάλλου μας διδάσκει και το μακροσκοπικό επίπεδο της σύγχρονης ιστορίας.

Σε όλες τις περιπτώσεις όπου οι συγκρούσεις στο ανθρώπινο επίπεδο φαίνονται αναπόφευκτες και δικαιολογημένες, το παρασκήνιο "βράζει" κυριολεκτικά. Αλλοτε αναζητά άλλου τύπου λύσεις, όπως για παράδειγμα τον επαναπροσδιορισμό ρόλων σε επίπεδο εταιριών. Αλλοτε αναζητά "γνωριμίες" οι οποίες, όπως όλοι ξέρουμε καλά, λειτουργούν και στον ιδιωτικό τομέα και μάλιστα ενίοτε με πολύ λιγότερα προσχήματα απ' ότι στον δημόσιο. Το σίγουρο είναι ότι η συναδελφικότητα, σε μια αγορά εργασίας η οποία δεν μπορούμε να πούμε ότι γνώρισε ποτέ ιδιαίτερα καλά την έννοια της συναδελφικής αλληλεγγύης, συνήθως πάει περίπατο.

Αυτά έχουν οι σύγχρονες "ανταγωνιστικές δυναμικά μεταβαλλόμενες" συνθήκες και ίσως να πρέπει οι εργαζόμενοι στην πληροφορική να επανεξετάσουμε την στάση μας έναντι των συνθηκών αυτών. Ανεξάρτητα από το αν χαϊδεύονται ή όχι τα αυτιά ορισμένων, τίποτε δεν

γίνεται "αναίμακτα" και ευτυχώς η λέξη εδώ μπαίνει σε εισαγωγικά. Διότι, ως γνωστόν αλλού δεν μπαίνει σε εισαγωγικά, δυστυχώς όμως, το περίφημο "τρεις σπιθαμές μακριά από εμάς και όπου θέλει ας είναι" καλά εδράζεται στο βάθος της σκέψης πολλών, τεκμηριώνοντας τόσο την πρακτική τους όσο και την ουσία της φιλοσοφικής τους θεώρησης.

Παραδείγματα και πρακτικές εφαρμογές των παραπάνω υπάρχουν -και θα υπάρξουν- πολλές σε όλο το φάσμα της κλίμακας των εταιρικών μεγεθών. Θα αποτελούν δε, μέρος της καθημερινότητάς μας, όπως εξάλλου αποτελούν πλέον και πολύ μεγαλύτερες συγκρούσεις για τις οποίες (εκπαιδευόμαστε πώς να) αδιαφορούμε. Όσο για τα υπόλοιπα της καθημερινότητας, το Συνέδριο τελείωσε, το ίδιο και ο ανασχηματισμός και γενικά, τα ελληνικού τύπου προσχήματα αναμονής και απραξίας λιγοστεύουν. Τα ξένα χρηματιστήρια "ανακάμπτουν", οι δουλειές εξακολουθούν να μην είναι αρκετές, αν και νέες επιχειρηματικές κινήσεις εκκολάπτονται και αναμένουν την απαιτούμενη ζεστασιά για να δουν το φως της ημέρας. Με δυο λόγια, όλα φαίνονται όπως πρώτα...

OPEN Newsletter, 11.2001
